

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Byggeforetagender for Regensen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3147 ff.)

Sagen sattes til Forhandling.

Nellømann: Allerede da jeg for nogle og tredive Aar siden var Regensprovst, var der Spørgsmaal om, hvad der kunde gøres for at udvide og forbedre Forholdene paa Regensen. Den Gang var der ikke Tale om at ophæve den som Studenterkollegium og give Pengeerstatning i Stedet, og det glæder mig at se, at det heller ikke nu er paa Bane. Man har fra alle Sider været enig om, at det vilde være en meget uheldig Fremgangsmaade, idet der derved vilde tabes enhver Garanti for, at Stipendieydelsen kom Studenterne til gode. Den vilde i mange Tilfælde snarere komme deres paarørende til gode, og dernæst vilde den Kontrol, som der dog til en vis Grad kan føres med de paa et Studenterkollegium værende Alumnens Forhold, blive rent forsvindende, naar de vare spredte rundt om i Byen og kun fra Kommunitetets Side erholdt en maanedlig Understøttelse. Derimod var der allerede den Gang Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde søge at udvide Regensen paa den Plads, hvor den nu staar, eller om man skulde søge at flytte den andetsteds hen. Der var saaledes Tale om at flytte den hen til en Grund, som tilhørte Universitetet og vel tilhører det endnu, nemlig en Grund ved Sølgadens Forlængelse ved Siden af polyteknisk Lærestanstalt. Jeg stræbte allerede den Gang, saa vidt det stod i min Magt, at forhindre, at dette Forslag blev til noget, og mine Grunde dertil vare omtrent de samme som dem, der nu anføres. For det første den, at det forekommer mig, at det historisk set vilde være en Slags Vandalisme at nedrive Regensen, som den nu staar, og det vilde jo være en naturlig Følge af, at den flyttedes til et andet Sted, at den nuværende Bygning blev fjernet, og at Grunden, som jo har en stor Værdi — navnlig Grunden ud mod Købmagergade — blev solgt. Men dernæst var det i sin Tid — maaske noget mere end nu — saaledes, at man ved at flytte den saa langt ud fra Byens Centrum vilde nødsage de studerende til at bo paa et Sted, som var temmelig fjernet

fra Universitetet og i ethvert Tilfælde den Gang ogsaa fra de store Privatskoler, hvor Studenterne som oftest søgte noget Erhverv. I den Henseende er Regensens Beliggenhed overmaade god, idet Alumnerne kun have 2 Minutters Gang til Universitetet og heller ikke ret langt til Nørregade og de andre Steder, hvor de store Skoler ligge. Dertil kommer, at efter min Mening har netop det kollegiale Samliv paa saadanne Studenterboliger sin store Betydning. Der er vistnok ikke ret mange af dem, der i deres Ungdom have ligget paa et Studenterkollegium, som ikke med Taknemmelighed erindre den Tid, ikke blot paa Grund af den Hjælp, der ydes dem, den Hygge, de der finde, og den bedre Bolig, som derved opnaas, men ogsaa paa Grund af det Gode, Samlivet medfører, hvilket i mange Tilfælde er baade vækkende og belærende. Der vil jo paa et saadant Studenterkollegium i Reglen være en Del Studenter, som ere længere fremme i Studiet end andre, og hos hvem de yngre let ville kunne faa Hjælp og Vejledning; som de ellers maatte undvære eller søge andetsteds, som oftest mod Betaling. Denne gensidige Paavirkning har sin store Betydning.

Og endelig er det selskabelige Samkvem, som et saadant Liv paa et Kollegium giver Anledning til, heller ikke uden Værdi for de unge Mennesker. Det har derfor altid staaet for mig saaledes, at Regensen burde bevares, og at der ikke var nogen anden Maade, hvorpaa det kunde ske end den, som her er foreslaaet, nemlig at indkøbe Præsteboligen ved Siden af og udvide Bygningen dels ned langs Kannikestræde og dels ogsaa ud til Gaarden, altsaa tversover. Det forekommer mig derfor, at nærværende Lovforslag løser Spørgsmaalet paa en meget tilfredsstillende Maade. At der bliver 10 Boliger mindre, har jo ikke saa meget at sige, i Særdeleshed naar der træffes den Foranstaltning med Hensyn til de privilegerede Alumner, som er foreslaaet. Jeg ser nemlig, at der ogsaa blandt islandske Studenter selv synes at være et Ønske om at faa en Pengegodtgørelse i Stedet og saa bo et andet Sted. Det kan jo ogsaa nok være, som det bemærkes i Lovforslaget, at Regensen hidtil har været et Slags almindeligt Samlingssted for de islandske Studenter her i Byen, baade dem, der bestille noget, og dem, der ikke bestille noget, og at det derfor har været et Sted, hvor de, der ønske at arbejde, have haft ondt ved at faa Tid og Lejlighed dertil. Hvis der ikke fra de is-